

Arrest

nr. 227 191 van 8 oktober 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. CHRISTIAENS
Torhoutsesteenweg 335
8400 OOSTENDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 2 mei 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 21 maart 2019 waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 mei 2019 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2019.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. CHRISTIAENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij aangetekend schrijven van 20 februari 2019 diende verzoekster een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. Op 21 maart 2019 nam de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekster op 3 april 2019 ter kennis werd gebracht, vormt de bestreden beslissing.

1.3. Verzoekster werd op 31 mei 2019 gerepatrieerd naar India

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en moet ook nog bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Er dient rekening te worden gehouden met het feit dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet slechts kan worden ingewilligd indien de aanvrager in België verblijft (cf. RvS 21 december 2012, nr. 221.898; RvS 5 juli 2016, nr. 235.343). Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt evenwel dat verzoekster op 31 mei 2019 werd gerepatrieerd naar India. Na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing zal verweerder in casu bijgevolg enkel kunnen vaststellen dat hij verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan inwilligen. Ter terechtzitting wijst verzoeksters raadsman erop dat verzoekster op het ogenblik van het indienen van haar aanvraag in België verbleef en dat hij meent dat verweerder het standpunt huldigt dat een vreemdeling de uitkomst van een verblijfsprocedure kan afwachten in het land van herkomst. De Raad kan in dit verband enkel aangeven dat deze uiteenzetting geen afbreuk doet aan het gegeven dat een eventuele vernietiging van de in casu bestreden beslissing er niet toe kan leiden dat verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf alsnog wordt ingewilligd. Hierbij kan ten overvloede worden verduidelijkt dat de wetgever artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft ingevoerd om in België verblijvende vreemdelingen die om medische redenen niet kunnen terugkeren naar hun land van herkomst de kans te geven een tijdelijke verblijfsmachtiging te verkrijgen om op die wijze een schending van de bepalingen van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, te vermijden (cf. *Parl.St. Kamer* 2005-2006, 2478/001, 35; L. DENYS, *Overzicht van het Vreemdelingenrecht*, Heule, INNI, 2019, 168). Nu verzoekster is teruggekeerd naar haar land van herkomst kan deze doelstelling niet meer worden bereikt. Er blijkt derhalve niet dat de eventuele vernietiging van de in het kader van voorliggend beroep bestreden beslissing verzoekster nog tot voordeel kan strekken.

Het ingestelde beroep is, om voormelde reden, dan ook onontvankelijk

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend negentien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK